

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. évf. 6. szám

2003. JÚNIUS

Templombúcsúnk elé

Mária és Erzsébet találkozásának ünnepe, július 2-a idén hét közepére, szerdára esik, ezért templomunk búcsúját az ezt megelőző vasárnapon, június 29-én üljük meg. (Nem fog szűkölködni búcsúban ez a hétvége, hiszen ekkor ünnepel az óbudai Szent Péter és Pál főplébánia és a városmajori Jézus Szíve plébánia is.) Reményeink szerint ekkorra elkészül templomunk festésének jelenleg folyó szakasza és már gyönyörködhetünk a felújított részben. (A munkálatok búcsú után a templomhajó következő szelvényében folytatódnak.) Az ünnepi szentmisét az újlaki hívek sorából való, újonnan pappá szentelt Mazgon Gábor atya mutatja be fél tizenegy órai kezdettel. Búcsúnk és újmiséstünk ünneplését a mise után a plébániakertben közös agapéval folytatjuk.

Sz. J.

A Lélek belülről erősít

Mennyei Király, Vigasztaló, e szavakkal szólítja meg a görögkatolikus liturgia a Szentlelket. Igazság lelke, ki mindenütt jelen van és mindeneket betölt. Ki minden jónak kútfeje, életünk ajándékozója. Ezután invokáció következik a liturgiában: *Jöjj el és lakozzál mibennünk, és tisztíts meg minket minden szennytől, és üdvözítsd, Jóságos, a mi lelkünket!* Jézus az utolsó vacsorán ígéri meg a Vigasztalót. A tanítványok még nem értik, csak sejtik a gondoskodást, hogy az Úr nem hagyja árván őket. Majd a nagypéntek fájdalma, a nagyszombat csendje után éri őket a feltámadás döbbenete. Magdolna igyekezete, Péter és János futása, az emmausziak szív lángolása mind-mind szemünk és fülünk megnyílása. Alig hihető a valóság: Győzött az Élet! Pedig igaz! Lüktet az élet az alakuló fiatal gyülekezetben. A kiáradó Szentlélek pünkösdkor, az egyház születésnapján betölti a szíveket.

Sokszor mi is balgatagok és késedelmes szívűek vagyunk. Áldozunk, de nem mindig érzékeljük, hogy lángolna a szívünk. Pedig ma is ugyanúgy működik a Lélek, mint az egyház születésekor. Az ötödik evangélium az Ő segítségével íródik jelen életünkben. Most is ugyanúgy megvalósul Krisztus titokzatos testének továbbélése bennünk. Hit, akarat, hűség, odatartozás, kapaszkodás - függetlenül attól, hogy pillanatnyilag át tudom-e élni -, mind a Lélek munkája. Csak hívni kell Őt. Az apostolok is erőt, lendületet kaptak Jézus művének továbbvitelére. A bennünk lévő merevségnek, hidegségnek, hiúságnak naponta meg kell halnia. A Lélek mibennünk lakozik, belülről erősít, segít az értékrend helyreállításában.

Egyházunk Lelke, köszönjük, hogy mindenki kap belőled. Köszönjük, hogy a bennünk lévő darabost felmelegíted, hol simogatsz, hol erősítesz, hol lelkesítesz, hol megnyugtatsz. Köszönjük az életadó áramot és a tanúságtetés ránk bízott feladatát.

Kezlevécs Lászlóné

Újlaki szentek: Keresztelő Szent János

„Föllépett egy ember, az Isten küldte és János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa.” (Jn 1,6-7)

A Keresztelőnek legalább három ábrázolását láthatjuk templomunkban, Egészalakos szobra baloldalt a Szűz Mária, jobboldalt pedig a Szent Flórián oltár oldalkonzolján áll. A két barokk mű közül az előbbi az 1760-as, az utóbbi az 1770-es évekből való. A harmadik Szent János kevésbé látható helyen, a szentély sekrestye felőli oldalán álló kredenc tetején található: a kétalakos ovális festmény Jézus megkeresztelését ábrázolja. Ez a kredenc és kép szimmetrikusan elhelyezett párjával együtt „1775-ben került ajándékozás útján a templom birtokába a felosztatott jezsuita rend törökbálinti nyaralójának kápolnájából.” (Műemléki topográfia)

Jézus és Szűz Mária mellett János az egyetlen, akinek az egyház megünnepli születésnapját. Ez a születésnap hat hónappal került a Jézusé, karácsony elé, június 24-e, a nyári napforduló idejére. Karácsony után növekednek, Szent Iván nap után csökkennek a nappalok: „Neki növekednie kell, nekem kisebbednem”, mondta volt a Keresztelő (Jn 3, 30). A Szent Iván névváltozat egyébként „még föltétlenül a bizánci egyház kultikus befolyására emlékeztet” (Bálint Sándor).

Apropó nevek: A barokk korban és még azután is szokás volt, hogy a keresztnévben pontosan megjelölték a védőszentet: Johannes Baptista, Johannes Evangelista, Johannes Nepomuk. Ezért nevezhették Mollière-t eredetileg Jean-Baptiste Poquelinnek a Keresztelő nevével...

A nyári napforduló éjszakáján gyújtott tűz ősi pogánykori hagyomány, de Szent Iván tüzeként tovább élt a néphagyományban a kereszténység századaiban is a hozzákapcsolódó szokásokkal, főképpen az átugrálással együtt. A különféle feljegyzések szerint ezt a szokást az egyház hol felvállalta (Temesvári Pelbárt, Telegdi Miklós tanúsága szerint), hol pedig tiltotta, úgy tűnik, kevés sikerrel.

A néphit más érdekes termékét is feljegyezte Bálint Sándor: „Szent Iván a korán elhalt gyermekek mennyei pártfogója. Általános hagyomány szerint benne bizakodnak azok a szomorú édesanyák, akiknek magzata kereszteleetlenül halt meg, hiszen neki választottságánál fogva hatalma van ezeknek másvilági sorsán is enyhíteni.” Nem az egyház hivatalos tanítása ez, de talán nem is ellenkezik vele, ha Jézus szavaira gondolunk: „asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál.” (Mt 11, 11)

Szarvaszky József

Pünkösdi galamb

Unokáim feltették nekem a kérdést, melyik szerintem a legnagyobb ünnep: a karácsony, a húsvét vagy a pünkösöd. Mind a három legnagyobb, feleltem. Az hogy lehet, csodálkoztak. Hát ti is hárman vagytok most velem, és mindháromatokat egyformán szeretlek, mind a hárman egyformán fontosak vagytok nekem. Számbavettük az ünnepek kellékeit: karácsonyfa, piros tojás, pünkösdi rózsza. - Meg a fehér galamb! - tette hozzá a hatéves Bernát. - A galamb a Szentlélek rajzolása, a templomokban láttam. Ő lehet a pünkösdi postagalamb, ő viszi el a pünkösdi üzenetet az embereknek. Ahogy repül, el tudja vinni a jóságot és a szeretetet a szárnyaival mindenhová, ahol meghallják az emberek a suhogását – lelkesedett a kisfiú.

Szentlélek Úristen, szállj le ránk pünkösdkor, hozd el a jóságot, a szeretetet és a békét az emberi szívekbe.

egy újlaki nagymama

Dr. Falussy Béla

Újlaki arcok

„... érzem, valaki néz rám, / visz, őriz ezer baj között. ...” - írja Babits Mihály Az elbocsátott vad című versében. A Gondviselő kegyelme engem is egész életemen át kísért, védett, minden kilátástalan, emberi erőre alapozva megoldhatatlan helyzetben, akkor is amikor úgy tűnt, eltávolodtam tőle. „Már gyermekül vermébe ejtett / s mint bölcs vadász gyenge vadat, / elbocsátott, de nem felejtett: / szabadon sem vagyok szabad.” - folytatódik a sokunkra érvényes önvallomásos költemény.

Születésem éve – 1947 – Mária-év volt. A templom, ahol megkeresztelték, az önkényuralomban lerombolt Regnum Marianum. Imádkozni, a rózsafüzért is, anyámtól tanultam, még egészen kicsi koromban. Első „hitoktatóm” a szomszédságunkban (Kispest) élő Nelli nővér, a Fáy család közeli hozzátartozója volt, akiből sugárzott a szeretet. Tőle kaptam az első szentképet, nem a megfeszített, nem is a feltámadott, hanem a gyermek Jézusról, kezében egy fészeknyi kismadárral. Ma is őrzöm.

Istennel való kapcsolatomban a következő állomás a hatvanas évek elején, a Széchy apát vezette Örökimádó templom volt, ahol vasárnaponként ministráltam. Akkor éreztem meg először, hogy általános érvénnyel Isten az emberre bízta az átváltoztatás, és mindennemű változtatás, cselekvés igéjét, hogy „legyen”. Ezt a szót, az akarati gesztus igéjét mindenben először az embernek kell kimondani, a csoda csak ezt követően, ha már minden tőlünk telhetőt is megtettünk, következik, következhet be. – Sokszor maradtam ott szentmisék után a templomban: ültem az Oltáriszentséggel szemben és néztem. És éreztem: Ő énbennem – én Őbenne.

Mária szeretetébe ajánlottam mindkét gyermekünket születésükkor.

Végül: 1992. szeptember 8-ára, Kisboldogasszony napjára esett földi újjászületésem, nyolcórás, életmentő gerincműtetem.

1975-ben kerültem a Központi Statisztikai Hivatalba, Andorka Rudolf osztályára. Itt kaptam meg szakmai hivatásomat. Munkám során alapvetően az emberek és az idő kapcsolatával foglalkozom, közel 30 éve.

1976-ban mondtunk az oltár előtt is igent egymásnak Annával. Házasságunk anyagi háttere akkor teljesen reménytelennek tűnt, mégis 1978-ban már Óbudán, új lakásunkban folytattuk közös életünket. 1981-ben és 1982-ben már ide születhettek gyermekeink, Anna és Katalin. Ma már mindketten egyetemisták.

A mindennapi élet nehézségei, szülők elvesztése, súlyos betegségek, egzisztenciális megpróbáltatások szakaszolták életünket. 1986 óta járunk rendszeresen az Újlaki templomba. Családunk sokat köszönhet György atya lelkiiségének és személyes segítségének megpróbáltatásaink idején.

Zsidó szokások

Különös alkalomból gyűltek össze az újlaki hívek a Szent István teremben május 19-én este. Verő Tamás budai rabbi tartott előadást a zsidó imádkozási szokásokról és szertartásokról. Oldalakat lehetne írni mindarról, amit elmondott, bizony sokat veszített, aki mindezeket nem ismeri és nem tudott eljönni. Nekik – a teljesség igénye nélkül – rövid ízelítőt adunk a hallottakról.

A zsidók eredetileg naponta háromszor imádkoztak, de mára a délutáni és esti imát összevonták. Az imádsághoz szükséges tíz zsidó férfi, továbbá az imasál, annak négy rojtjával. A tekerésre még ma is kézzel írt biblia, a tóra két boton – az élet fáján – van elhelyezve a zsinagógában. Ebben olvasható Mózes öt könyve, melyet egy év alatt olvasnak végig nagy tudású emberek, akik minden szót ismernek, mert a szöveg nehéz, könnyen félreérthető. (Egy ilyen fordítási bakinak „köszönhető”, hogy Michelangelo szarvacskákkal ábrázolta Mózesét.) Az imaszíjakat, melyeket fejükre, testükre kötnek az imádkozók, Verő Tamás magával is hozta, mint ahogy a lúdtollat és a kóser tintát, amivel a szajfer a tórát írja. A biblia leírása körülbelül egy évet vesz igénybe.

Ahhoz, hogy zsidó férfivá legyen valaki, szükséges a fiúgyermek körülmelése a nyolcadik napon - ami egyébként a legnagyobb ünnep –, majd 13 évesen a férfivá avatása. Ekkor a fiút a tórához szólítják, és kérdésekre kell megfelelnie. A fiú-csecsemőnek igen, a lánynak nem kell jelen lennie a névadáson, csak apjának. A gyermek külön áldás keretében kapja

meg a nevét. Valakinek a fia: *ben*, a lánya: *bat*. A csecsemőt a 31. napon 3 ezüstpénzzel váltják ki a paptól, a kohintól.

A gyász szokásaiban néhány ismerős elemmel találkozhatunk. A halottat mielőbb el kell temetni. Addig azonban a gyászoló helyett minden munkát az egyesület végez. Az elhunytat mosdatás után zseb nélküli fehér ruhába öltöztetik, hogy ne vigyen át semmit. Sáljának csomóit szétvágják, azzal temetik. Ujjai közé V alakban két ágat helyeznek, hogy ha jön a Messiás, ő is segíthessen a föltámasztásban. Szemére, szájára cserepet tesznek. A gyászolónak betépi ruháját, hogy majd maga szaggassa tovább. Egy hétre letakarják a tükröt, tévét, hogy a gyászoló ne magával foglalkozzék. A gyász hónapban zenés helyre nem mennek, nem borotválkoznak. A gyászévbén - ami 11 hónapig tart - emlékező imákat tartanak naponta többször. S ha már az évet megemlégettük: jelenleg 5733-at írnak. Hosszan hallhattunk a sokféle ünnepről, melyek közül igen érdekes a szombatok szombatja, amikor 25 óráig teljes böjtöt tartanak, nem is isznak, sőt fogat sem mosnak. Ilyenkor vallják meg a bűnöket.

A részletes beszámoló előadás után a hallgatóság még sokáig kérdezősködött, legtöbbször a még nem említett zsidó szokások után érdeklődtek. Végül a rabbi héberül áldást adott a megjelentekre és hétvégére meginvitálta őket a Frankel Leó úti zsinagógába. Érdekességén túl ez az este jól szolgálta egymás jobb megértését és elfogadását.

Koncsos Éva

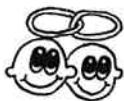
Családi események

Megszületett: május 6-án Tóth Miklós Zsolt és Benkő Krisztina ötödik gyermeke, Miklós Botond, május 20-án az ex-újlaki Wolsky Ádám és Bányász Mónika harmadik gyermeke, Boglárka.

A keresztség szentségében részesült: május 11-én Gebauer Borbála, május 24-én Nacsá Flóra.

Örök hűséget esküdött egymásnak: május 3-án Alexander Godovits és Csaba Adrienne, Pintér Szabolcs és Varga Mariann, valamint Jan Dolling és Szabó Éva, május 31-én Vigh József és dr. Buda Réka.

Halottaink: Lasetzky Frigyesné (51), Marton István (89), Makkos Ferencné (76), Tarnai Béla, Karácsony Miklósné (89), Lukács Ágnes, Dömötör Károlyné, Duffek Ferenc, Keppler Mihályné (102), Nagy István (79), Wágner György (67), Galaba Józsefné (100), Pintér Noémi (24).

Boros Antalné (1929 – 2003)

Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért (Jn15,13)

Tica, fiatalabbaknak Tica néni már nem ül reggelente a szentmisén az első padban. Testvérünk hazaköltözött. Derűs, mosolygós, szelíd egyénisége sokunk számára példakép. Nem lehetett nem szeretni. Alázatos, segítőkész, hitből élő embernek ismertük. Élete keresztjeit békében elfogadva, azokat felajánlva, Istenbe kapaszkodva élt.

„Ti vagytok Krisztus kezei” – hallotta meg a Mécses Börtönpasztorációs Szeretetszolgálat felhívását, és saját gondjait mellett vállalt rabokkal levelezést, többüknek reményt adva az újrakezdéshez. A májusi Mindszenty-emlékmiséken is évről-évre részt vett Esztergomban.

Asszonyunk Szűz Mária, Istennek szent Anyja, akihez annyiszor imádkozott életében, vezesd őt halálában szent Fiadhoz, amen.

Kriszta temetésén

*Fénycsóvát dobott a nap a hegyoldalra,
Lemenőben ontva sugarait,
Madarak daloltak az ágak között,
Zarándokoknak köszöntve százait.*

*Mert zarándoklat volt Kriszta temetése,
Felejthetetlen mennyei szép ünnep.
Emlékezéssel, búcsúval, reménnyel,
Szemből szívbe szöktek az igazgyöngy-könnyek.*

*Fájt elveszíteni őt, akit szerettünk,
Ki mint segítő angyal volt velünk,
Ki most már az égi honban sürgölgödik,
Onnan néz le s onnan akar jót nekünk.*

*Fénycsóvát dobott a nap a hegyoldalra,
Hol Kriszta földi útja végetért,
De a sok zarándok közös hittel hitte:
Most kezd – amiért élt – égi életét.*

Leányfalu, 2003. május 16.

Kezlevécs Lászlóné

Köszönjük, Urunk, Krisztinát...!

A női élet: kincs és ajándék. A személyes világba emel fel. Az édesanyjai méltóság: az egész világ és az emberiség nevében az életet elfogadni, hordozni, világra hozni, védeni és gondozni, kibontani és felnevelni. Mint a melegház, amely hátteret és biztosságot ad, míg a felnövekvő élet megerősödik. Megköszönjük az élet ajándékozójának és gazdájának, az Úrnak, hogy Lasetzkynében, Krisztinában a női, az édesanyjai hivatás csodaszép példáját ajándékozta nekünk.

Nem igaz, hogy csak papnak és szerzetesnek van küldetése! Krisztina csodálatosan élte meg anyai küldetését kis családjában is, és nagy családjában: a Szent Angéla iskolában, az újlaki plébánián, a baráti családközösségben. Ebből születtek a gyümölcsök: lelki nap az iskolások szüleinek, óvodások hittanja; nyári plébániai napközi, sok boldog óra emlékével a gyerekek szívében; a 21-i szentmisék, száznál több elmélkedéssel; lelki vezetés: tizen- és huszoneves lányok és anyukák várták, hogy helyre tegye a gondolataikat, életüket; könyvesbolt, ahol meghallgatnak, és hitből fakadó tanácsot kaphatnak...

Ez nem a ma népszerűsített divatbaba-jellegű, felszínesre épülő lealázott nőiség! Krisztináé valódi női méltóság, telve a Szentlélektől kapott ajándékokkal, karizmákkal. Az ilyen élet forrásánál, „megszületésénél” komoly áldozat áll – ahogy bölcs és hittel teli lelki vezetői, Waigand Józsi bácsi és Futó Károly atya rámutattak: akinek komoly keresztet ad az Úr, azt kiválasztja és meghívja kiemeltebb, szentebb, „nagyobb szabású” életre, küldetésre. Az ilyen embert szeretné az Úr komolyan bevonni életébe, titkaiba, sorsába: a kereszthordozásba, szenvedésbe, áldozatvállalásba, de a húsvétba, a győzelembe, az új élet titkába is, a csodák és a kiáradó erő titkába.

Krisztina mama legalább egyszer már átélte ezt, sorsot alakítóan: tizenhat esztendeje, Gergő fiuk baleseténél. Komoly lelki vezetéssel, összecsiszolt házassági egységben, eleven hittel túllépve a fájó érzelmeken új korszak következett: hihetetlen életerejű megújulás.

Amint Szent Ferenc először egy kápolna kőfalait akarta felépíteni, úgy Krisztina is a kecskehegyi kápolnaterv kőfalából tudott váltani, és megértette: az Úr az egyházi közösség építését bízta rá, élő kövekből: belőlünk, családjainkból, gyermekeinkből. És meglepő lendülettel, energiával, szívóssággal, vidám életkedvvel, találékonyssággal és talpraesettséggel épített összetartozást és közösséget az iskolában is, a plébánián is.

Anyai szíve komoly felelősséget érzett a jövő nemzedékért, gyermekeinkért. Innen születtek meg a 21-i szentmisék elmélkedő gondolatai. Őt arra hívta az Úr, hogy az imádság és a tanító gondolatok mellé odategye életáldozatát is. Szépen fogalmazta meg ezt betegsége kirobbanásakor, kórházi kezelésének egyik délutánján: egyik nővér pár percre bekapcsolta a televíziót... Krisztina alig tudott szóhoz jutni megdöbbenésében. Ahogy mondta: hónapok óta nem nézett tv-t, és halvány gondolataiban sem merte elképzelni azt a sok szennyet és szemetet, amit néhány perc alatt a tv árasztott... Ebbe születnek bele, ebben élnek a gyermekeink – mondta, és nagyon szomorú volt az arca. És hozzátette: úgy látszik, nagyon komolyan kell vállalnom az imát és az áldozatot – a gyerekekért, az egész országért. Most lesz rá alkalmam...

Egész szívvel-lelkével vállalta a legyengítően nehéz kezeléseket. Tudta: ilyen eláradó szennyel csak komoly életáldozat árán lehet megbirkózni. – Az áldozat már beteljesedett; mi pedig hittel várjuk a gyümölcsöt, a húsvétját. És ha azt tapasztaljuk, hogy családjunkban, gyermekeink életében a jó győz, meg kell köszönnünk. A háttérben ott áll Krisztina életáldozata is.

Akik közülünk odaátra jutnak, az élet túlsó partjára, az Úrhoz – nem embertelen, emberellenes világba érkeznek. Ott megtisztulva felerősödnek a legszebb szándékok, törekvések és emberi kapcsolatok. Aki odaát van, miért felejtene el itteni társait, övéit...? Még tisztább látással, és most már isteni erővel tud segíteni nekik.

Odaáról ki-kí annak védőszentje, segítője, amiért, akikért élt, imádkozott, dolgozott itt, földi életében. Ezért fájó szívvel, de nagyon hálásan és lelki derűvel köszönjük meg, hogy az édesanyák, a családok, a gyerekek Krisztinában nagyerejű, lelkes, életkedvvel teli védőszentet nyertek. Nyugodtan merünk hinni ebben, hisz utolsó, szenvedő hetéről ő maga mondta: „teljesen úgy élek, mint egy templomban; az Úrral együtt”... *György atya*

Egyházközségünk rendszeres programjai

Nyári miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
szombat: 7³⁰, 19⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és első szombaton az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰ - 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

A nyugdíjas klub júniusi programja:

június 3. Benczik Judit grafikusművész (egyházközségünk tagja) kiállításának megtekintése, találkozás 10 órakor a 6-os busz pesti végállomásánál.
június 10. Szentmisével egybekötött ismerkedés a gellérthegyi sziklakápolnával.

A nyári szünet után ősszel találkozunk újra. K. M.

Karitás kérés

A Batthyányi téren folyik a munka. Mint köztudott, a 2000-ik, jubileumi év adventje óta osztanak szét az Újlak Karitás tagjai és segítők estéről estére nagymennyiségű pékárut a rászorulóknak között. Maga az áru a Kolosy téri pékség ajándéka; zsákokba csomagolása, szállítása és szétosztása a mi feladatunk. A megajándékozottak száma olykor meghaladja a százat, van olyan néni, aki vidékről vonatozik fel a betevő falatért. A munkára tehát most, lassan a nyolcszázadik osztás felé közeledve, változatlanul szükség van.

Erőink fogynak. A két és fél év alatt többen kiváltak közülünk. Igaz, néhányan csatlakoztak is, még a szalézi közösségből is. A lapunkban legutóbb közzétett felhívásra is jelentkezett alkalmi segítő. Mégis: jó lenne a nyári utazások küszöbén megerősíteni a gárdát. Hívunk tehát mindenkit legalább tapasztalatszerzésre (ami sem mire nem kötelez), alkalmi vagy állandó közreműködésre. Úgy hisszük, érdemes.

További felvilágosítás illetve jelentkezés Rácz Gábornál (250-6860) vagy Szaszovszky Józsefnél (367-7459).

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Júniusi naptár

1. V. *Urunk mennybemenetele*
8. V. **Pünkösdvasárnap**
9. H. *Pünkösdhétfő, szentmisék: 7³⁰, 10³⁰, 19⁰⁰*
13. P. *Páduai Szent Antal*
15. V. *Szenháromság vasárnapja*
Te Deum – hálaadás az elmúlt tanévért
21. Sz. *Gonzága Szent Alajos*
22. V. *Úrnapja, körmenet a 9-es szentmise után*
24. K. *Keresztelő Szent János születése*
27. P. **Jézus Szíve ünnepe, Szent László király**
28. Sz. *Szűz Mária Szeplytelen Szíve, Szent Iréneusz*
29. V. *Szent Péter és Pál apostolok*
29. V. **Templomunk búcsúünnep**
- Júl. 2. Sze.: **Sárlos Boldogasszony**

Hírek, hirdetések

- Teréz anya boldoggá avatása október 19-én, vasárnap lesz Rómában. A Szent Péter térre jegyek most igényelhetők az irodában és a sekrestyében.
- Június elsejétől templomunkban a nyári miserend szerint lesznek a szentmisék, tehát szombat és vasárnap este csak 19 órakor, a délelőtti miserend változatlan.
- Pünkösöd előtti szombaton, június 7-én az esti szentmise előtt 6 órai kezdettel közös imádsággal hívjuk a Szentlelket. Mindenkit szeretettel várunk!
- Pünkösdhétfőn a ½ 11-es szentmisén több kisgyermek – köztük Tóth Miklós Bontond – részesül a kereszttség szentségében.
- Pünkösdhétfőn de. 9 órától Máriaremetén ismét a *Karizmak ünnepe* lesz. Délután 3 órakor ünnepi szentmisét celebrál Erdő Péter prímás érsek atya.
- Az esztergomi bazilikában június 14-én, szombaton a ½ 11-kor kezdődő szentmisén Erdő Péter prímás, érsek szenteli pappá Mazgon Gábort. Erre az alkalomra külön buszt szervezünk, részvételi díj keresőknek 1300 Ft, nyugdíjasoknak és tanulóknak 700 Ft. Gyülekező: ¼ 9-kor a templom előtt, hazaérkezés du. 3-4 óra körül.
- **Plébániai napközi Újlakon.** Folytatjuk a hagyományt, amit Lasetzky Kriszta elkezdett és reményünk szerint odaátrol is figyelemmel kísér. Három héten keresztül, június 16-tól július 4-ig várják a résztvevőket és az önkéntes segítőket. A segítőket jelentkezzenek Németh Anikónál (243-9193) vagy Huszár Veronikánál (06-30-314-7972).
- Templomunk búcsúünnepére, Mazgon Gábor újmiséjére lelkiileg ima-kilenceddel készülünk: június 20-tól (péntek) kezdődően minden nap az esti szentmise után (vasárnap az esti szentmise előtt) együtt imádkozzuk a zsolozsmából az esti dicséretet.
- Búcsúünnepünkre a hajórész első szektorának restaurálása elkészül. A nagytkarítást 28-án délelőttre tervezzük. Kérjük, minél többen jelentkezzenek, feliratkozás a sekrestyében.
- Ministránspróbát tartunk templomunk búcsúünnepére készülve június 28-án az esti szentmise után, kb. 8 órakor a templomban.
- Templomunk búcsúünnepén, június 29-én az esti szentmise után kb. 8 órakor ünnepi hangverseny lesz templomunkban újlaki zenészek közreműködésével. Adományokat a templom restaurálására szívesen fogadunk.
- A templomunk javára április 26-án a budai Szent Anna templomban rendezett hangverseny bevétele 250 000 forint volt. Köszönjük a hívek adományait és a művészek közreműködését.
- Újságunk fényképeit Sólyom László készítette. Fáradozását köszönjük!

...imádkozzanak értem

A 85 éves Kovács József atya pécsi kórházi kezelés után hazatért barcsi otthonába. Leveléből idézünk:

...Bizony, én nem jól vagyok semmiképpen. Nagyon kérem a kedves Újlaki Híveket, imádkozzanak értem, nem éppen azért, hogy életben maradjak, hanem inkább azért, ha elszólít az Úr, akkor legyen irgalmas hozzám és vegyen magához engem.

Feszület a templom mögött

A *Budai Polgár* május 2-i számában helytörténeti tárgyú cikk jelent meg Székely Imre tollából *Rejtett évszámok* címmel. A cikkben örömmel olvastunk a templomunk háta mögött álló kőfeszületről és annak kronosztikonos feliratáról. (Erről korábban mi is írtunk, sőt a kronosztikont megfejtendő rejtvényként feladtuk olvasóinknak.) „A kronogramma az 1833-as évet adja, a keresztet akkor állították fel mai helyén” - írja Székely Imre. Az évszám kiolvasása természetesen helyes, de figyelmébe ajánljuk az alábbiakat a Műemléki Topográfiából: „A feszület a kiűritett tabáni temetőből került a jelenlegi helyére az 1930-as években.” R. Rév Sándor kéziratosa helytörténete szerint pontosan 1933-ban.

Sz.J.